

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.302 van 21 januari 2004
in de zaak A. 146.750/XIV-18.441.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat THIMPANGILA LUFULUABO,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Uyttenhovestraat 33, bus 2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 20 januari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2004 tot teruggedrijving;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat THIMPANGILA LUFULUABO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster vooreerst de schending inroept van de materiële en de formele motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat zij stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, dat zij wel degelijk een hotelreservatie kan voorleggen en zij kan aantonen dat zij omwille van een toeristisch bezoek naar België is gekomen, dat zij weliswaar niet over enige toeristische informatie beschikt, maar dat het hotel waar zij zou verblijven een toeristische dienst heeft waar zij alle nodige informatie kan bekomen, dat het derhalve niet noodzakelijk was dat zij in het bezit is van toeristische informatie; dat zij verder aanvoert 2000 euro op zich te hebben en zodoende over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om tijdens haar verblijf in haar onderhoud te voorzien; dat zij tot slot stelt dat het gegeven dat zij eerst verklaard heeft slechts één week te zullen verblijven in België in weerwil met de retourdatum van haar ticket welke slechts geplaatst is op 31 januari 2004, niets afdoet aan haar geloofwaardigheid omdat zij een recht op verblijf geniet tot 16 februari 2004 en tot deze datum de periode van haar verblijf naar eigen goeddunken kan regelen, dat zij daarenboven de mogelijkheid heeft te allen tijden de retourdatum van het ticket te wijzigen; dat zij besluit dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken met al deze gegevens geen rekening heeft gehouden en zodoende de motivering van de bestreden beslissing inadequaat is en een manifeste beoordelingsfout uitmaakt;

2.2. Overwegende dat er geen twijfel bestaat dat de motieven waarop de bestreden beslissing steunt duidelijk zijn weergegeven en dat verzoekster ze kent daar ze er kritiek op levert;

2.3. Overwegende dat uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster niet in het bezit is van enige reisdocumentatie, dat zij beweert een reservatie in het SHERATON BRUSSELS te hebben gedaan, terwijl bij navraag blijkt dat er geen reservatie op verzoeksters naam is gebeurd, dat zij beweert één week in het Rijk te zullen verblijven, terwijl haar terugvlucht pas binnen twee weken voorzien is, dat zij in het bezit

is van heel wat bagage, naar haar zeggen omdat ze alles meegenomen heeft omdat ze geen ‘stockage’ ruimte heeft, dat zij niemand in België kent, enkel in het bezit is van een GSM nummer van een vriendin in Frankrijk en dat de vermeende broer van verzoekster (met wie ze een reünie zou gepland hebben) zijn zus op de luchthaven niet herkent en verzoekster aldaar evenmin haar broer herkent;

2.4. Overwegende dat, rekening houdend met al deze elementen het niet kennelijk onredelijk is dat de Minister van Binnenlandse Zaken twijfelt aan het reismotief van verzoekster, temeer daar verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt deze vaststellingen waarop de Minister van Binnenlandse Zaken de bestreden beslissing heeft gesteund, te weerleggen;

2.5. Overwegende dat, wat de verder door verzoekster aangevoerde schendingen van de artikelen 5 en 15 van het Schengenakkoord, van de artikelen 3, 5 en 8 van het E.V.R.M. en een vermeende appreciatiefout betreft, deze door verzoekster niet worden uitgewerkt, zodat het middel in die mate niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat verzoekster geen ernstig middel aanvoert; dat dienvolgens niet voldaan is aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig januari tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.